Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

www.defterianaynosi.com

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλια για τις εξελίξεις

Τοπικά

Η Τρόικα ανάμεσα στο φόβο και τα..καρότα: η σταδιακή ανακάλυψη της διαπραγμάτευσης και του χρόνου ως διαπραγματευτικού παράγοντα

Την Τετάρτη 12/9 διέρρευσαν οι εισηγήσεις για μνημόνιο σύμφωνα με τις εκδοχές της τρόικας. Ήταν λίγο πολύ ότι είχε διαρρεύσει και τον Ιούλιο, και είχε τα συνηθισμένα κλισέ τα οποία είχαν και τα μνημόνια σε άλλες χώρες – περικοπές και περικοπές από τους εργαζόμενους. Αυτήν την φορά ήταν οι αντιδράσεις ήταν πιο εστιασμένες – με εκκλήσεις για διεκδικήσεις και σκληρές διαπραγματεύσεις εκ μέρους της κυβέρνησης. Μέχρι και η ΟΕΒ αυτή τη φορά συντάχθηκε κάπως με το «γενικό αίσθημα» και δήλωσε διαφωνία με την περικοπή του 13ου. Το ενδιαφέρον σε σχέση με τις αντιδράσεις ήταν μια μετατόπιση – ενώ μέχρι πρόσφατα το ζήτημα ήταν είτε γιατί δεν παίρνονταν «μέτρα» -και μερικοί εννοούσαν αυτά που εισηγείται η τρόικα- η γιατί δεν έκλεισε ραντεβού με την τρόικα η κυβέρνηση -μερικοί, των εργοδοτικών οργανώσεων ιδίως, ήθελαν μια διαδικασία εξπρές και άμεση υπογραφή μνημονίου- το νέο κλίμα μάλλον τόνιζε την ανάγκη μη-αποδοχής των συνταγών και διαπραγμάτευσης για καλύτερη συμφωνία. Αυτό το νέο πλαίσιο είναι και αποτέλεσμα του ότι το πρώτο σοκ του περασμένου καλοκαιριού έχει περάσει, αλλά και του ότι οι μετατοπίσεις στην Ευρώπη είναι ευδιάκριτες πια και στην Κύπρο, παρά το σκηνικό της ελεγχόμενης πληροφόρησης.

Η πίεση για «μέτρα» λιτότητας και η καλλιέργεια φόβου με στόχο την «σοκ θεραπεία» από τον Μάιο μέχρι τον Ιούλιο

Το Μάιο και τον Ιούνιο, η πλειοψηφία των ΜΜΕ και σε ακόμα πιο ακραίο βαθμό, διάφορα κόμματα της αντιπολίτευσης, πίεζαν για την εισαγωγή και την αποδοχή «μέτρων», τα οποία εννοείται θα ήταν μέτρα λιτότητας με έμφαση στους εργαζόμενους. Όταν τελικά ζήτησε και η τράπεζα Κύπρου ενίσχυση και διαφάνηκε ότι η προσφυγή στο μηχανισμό στήριξης ήταν αναπόφευκτη, τα «μέτρα», ως ρητορική ατάκα που επαναλαμβανόταν χωρίς περιεχόμενο - τί μέτρα θα ληφθούν λ.χ. - μετατράπηκαν σε ένα είδος έμμεσης πίεσης προς την κυβέρνηση για να αποδεκτεί τους όρους του οποιουδήποτε μνημονίου, με την λογική ότι διαφορετικά προέκυπτε στάση πληρωμών. Ο Πολίτης πρωτοστάτησε και σε εκείνη την καλλιέργεια του φόβου. Όταν τελικά πέρασε

ο Αύγουστος και φάνηκε ότι η κυβέρνηση δεν πιεζόταν για να αποδεκτεί όρους, ξεκίνησε το πιο πρόσφατο μέρος της εκστρατείας από τα ΜΜΕ που θέλουν λιτότητα. Τώρα η έμφαση δόθηκε στο γιατί δεν καθορίστηκε ημερομηνία επίσκεψης της τρόικας. Το υπονοούμενο ήταν ότι η κυβέρνηση προσπαθούσε να αποφύγει το μνημόνιο. Αν αυτή ήταν η ανησυχία, θα είχε κάποια δικαιολογία με βάση τα προεκλογικά δεδομένα. Όμως, αν κρίνει κανείς από τις στάσεις διαφόρων από το Μάιο, αυτό το οποίο φαίνεται να υπάρχει είναι και ένα είδος έμμεσης ή και άμεσης πίεσης για μέτρα λιτότητας, τα οποία θα εστιάζουν στους εργαζόμενους. Άλλωστε, μάλλον φάνηκε από πέρσι, ότι η συνειδητή προσπάθεια μερικών ήταν να φορτώσουν την κρίση των τραπεζών στην κυβέρνηση και αφού καλύψουν τα σκάνδαλα να μεταφέρουν την ζημιά του κεφαλαίου στους εργαζόμενους. Και να αποκτήσουν μέσα από την κρίση ένα συγκριτικό πλεονέκτημα – θα παρουσίαζαν την απώλεια εργατικών δικαιωμάτων ως αναπόφευκτη, σχεδόν «φυσικό κατάληξη», αφού το δέχτηκε και το ΑΚΕΛ, οι συντεχνίες κλπ. Η άρνηση του Χριστόφια να αποδεκτεί τους όρους και να υποχωρήσει στις πιέσεις, είναι σαφώς μια από τις παραμέτρους που οδήγησαν στις συνεχείς επιθέσεις εναντίον του από το τις αρχές του 2011. Ουσιαστικά το Προεδρικό λειτουργούσε σαν ένα είδος βέτο εκ μέρους των εργαζομένων σε προσπάθειες περιορισμού των εργασιακών δικαιωμάτων, του φορτώματος του κόστους της κρίσης μόνο στους εργαζόμενους, η στην περιθωριοποίηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων και του «διάλογου των κοινωνικών εταίρων».

Οι μετατοπίσεις στην Ε.Ε. και η αλλαγή πλαισίου για διαπραγμάτευση: Όταν διαμαρτύρεται μέχρι και ο Ραχόϊ

Μέρος του προβλήματος, ωστόσο, έχει να κάνει και με μια ελλιπή κατανόηση των δεδομένων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τις δυναμικές - θεσμικά και κοινωνικά - οι οποίες διαμορφώνονται. Κοιτάζοντας την κατάσταση προς τα πίσω, είναι σαφές ότι τα μνημόνια τα οποία επιβλήθηκαν την περίοδο 2010-12, είχαν το στοιχείο όχι μόνο της λιτότητας, αλλά και ενός είδους πειθαρχικής τιμωρίας, για τις τοπικές κοινωνίες στις οποίες επιβλήθηκαν. Η λιτότητα, όπως φάνηκε στην Ελλάδα, όπως φαίνεται και στην Ισπανία, δεν οδηγεί σε διευθέτηση των ελλειμμάτων – απλώς οδηγεί σε βαθύτερη ύφεση. Οι μετατοπίσεις στο εσωτερικό της Ευρώπης, λόγω των κινητοποιήσεων, και των

εκλογικών αποτελεσμάτων, αλλά και του αναπόφευκτου γεγονότος ότι η εξασθενημένη ευρωπαϊκή περιφέρεια, θα μετέφερε - έστω και μέσω της μειωμένης κατανάλωσης προϊόντων από τον πυρήνα - το πρόβλημα και στον πυρήνα, φαίνεται πια καθαρά. Οπότε, το να αντισταθεί κάποιος στην τάση για επιβολή λιτότητας στα δύσκολα χρόνια της πειθαρχικής τιμωρίας, δεν ήταν απλώς καθυστέρηση, αλλά και αγώνας δρόμου και υπομονής, για να έρθει η αναπόφευκτη αλλαγή. Ήδη, το 2012 έχει καταγράψει τρεις μετατοπίσεις: η μια μετατόπιση έχει να κάμει με την αποδοχή της έννοιας της ανάπτυξης ως συμπληρωματικής της δημόσιο-οικονομικής πειθαρχίας – και το αντιφατικό των δυο εννοιών, όσον αφορά στα μέτρα που απαιτούνται, συνήθως, συγκαλύπτεται μεν, αλλά η συνύπαρξη τους σηματοδοτεί μια μετατόπιση έστω, στον κυρίαρχο λόγο. Αξίζει να σημειωθεί ότι στην Κύπρο είχαμε και μια από τις πιο έντονες εκστρατείες υπέρ της λιτότητας από τα ΜΜΕ. Η δεύτερη μετατόπιση, έγινε τον περασμένη Ιούνιο όταν αποφασίστηκε να μεταφέρονται απ' ευθείας τα δάνεια στις τράπεζες και όχι μέσω δημόσιων ταμείων, κάτι που θα μεγέθυνε το δημόσιο χρέος. Η πιο πρόσφατη ήταν η απόφαση της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για αγορά κρατικών ομολόγων. Οπότε, ξαφνικά φάνηκε να γίνεται κάπως αντιληπτό ότι κάτι άλλαξε – ο Φιλελεύθερος λ.χ. την Δευτέρα, είχε τίτλο «Καρότο για εξπρές Μνημόνιο» . Ξαφνικά, τα σχόλια πέρασαν από την κινδυνολογία σε ένα νέο πλαίσιο - ότι υπήρχαν ευκαιρίες. Βέβαια, η πίεση για «μέτρα» συνεχίζεται. Και εν μέρει, κινείται προς μια συζήτηση αλλαγών σε ελεγχόμενο πλαίσιο, αλλά διατηρείται ακόμα ένα είδος φαινομενικής "προθυμίας" μερικών να δεχτούν ότι προκύψει από την τρόικα. Από τα μέσα της εβδομάδας, άρχισε να 'κυκλοφορεί' και ένα είδος συζήτησης για εναλλακτικά μέτρα και προτάσεις.

Αλλά η αίσθηση, ότι η διαπραγματευτική θέση της Κύπρου μπορεί να είναι διαφορετική από την κατάσταση, στην οποία ήθελαν μερικοί να πέσει από τον Μάιο ή τον Ιούλιο, αρχίζει να διαγράφεται κάπως τουλάχιστον. Κάτι αλλάζει. Είναι χαρακτηριστικές, άλλωστε και οι σχετικές δηλώσεις σε ευρωπαϊκό πλαίσιο. Ο πρωθυπουργός της Ουγγαρίας εξέφρασε δημόσια την διαφωνία του με το ΔΝΤ, ενώ ο πρωθυπουργός της Ισπανίας εξέφρασε, επίσης, έντονες διαφωνίες για το είδος του μνημονίου στο οποίο θα πρέπει να υποβληθεί η χώρα του, για να μπορέσει να επωφεληθεί από το νέο πρόγραμμα της κεντρικής τράπεζας. Και με δεδομένο ότι και οι δύο είναι συντηρητικοί

πρωθυπουργοί και το ότι ο Ραχόι έχει, ήδη, υποβάλει την χώρα σε αδιέξοδες πολιτικές λιτότητας, η τάση της κυπριακής κυβέρνησης να προσπαθήσει να κερδίσει χρόνο, όπως με το ρωσικό δάνειο πέρσι και την έμφαση στην κοινωνική συνοχή, φαίνεται να αποδίδει – και όσον αφορά στο χρόνο της κατάλληλης συγκυρίας, αλλά και όσον αφορά στη θέση για κοινωνική συνοχή, η οποία φαίνεται, επίσης, να κερδίζει έδαφος στη ρητορική του επίσημου λόγου.

Διαπραγματεύσεις και νέο πλαίσιο

Το ζητούμενο κατά την επόμενη περίοδο είναι, ουσιαστικά, η τοποθέτηση του κυπριακού αιτήματος για ενίσχυση των τραπεζών και της προσπάθειας για ενίσχυση της ανάπτυξης ώστε να βγει η οικονομία από την ύφεση, στα νέα πλαίσια και τη διαπραγμάτευση μιας εν δυνάμει ευρωπαϊκής συμφωνίας πλαισίου για το δημοσιοοικονομικό. Το ότι η κυπριακή κυβέρνηση τήρησε μια στάση δυναμική ενάντια στα σκληρά μέτρα, λογικά θα έπρεπε να είχε και την συμπαράσταση των άλλων πολιτικών δυνάμεων. Η στάση μερικών, είχε βέβαια να κάνει με την προθυμία, αν όχι επιθυμία, να υποβληθεί η κυπριακή οικονομία σε σκληρό μνημόνιο. Μια άλλη πτέρυγα, ωστόσο, φάνηκε να μην κατανοεί καν, τους όρους του ευρωπαϊκού παιχνιδιού και της ρευστότητας του πλαισίου.

Σε αυτό το πλαίσιο, οι τοπικές αντιδράσεις μετά την δημοσίευση των εισηγήσεων της τρόικα φαίνονται πιο ώριμες και με ένα αίσθημα, έστω, κατανόησης ότι βρισκόμαστε σε ένα πλαίσιο που αλλάζει.

Οι τράπεζες ζητούν περίοδο χάριτος μέσω επιλεγμένων ΜΜΕ ενώ διευρύνεται η απαίτηση για «έρευνα» και απόδοση ευθυνών

Η αιτία της κρίσης, ο τραπεζιτικός τομέας, συνέχισε να αποτελεί σημείο αναφοράς και την περασμένη εβδομάδα. Ακόμα και όταν ανακοινώθηκαν οι εισηγήσεις της τρόικα, η «Αλήθεια» είχε πρωτοσέλιδο την εισήγηση για δημιουργία «bad bank» για τα προβληματικά δάνεια – τα οποία αναμένεται θα διευρυνθούν. Βέβαια η είδηση είχε ήδη δημοσιευτεί, αλλά η προβολή της από

την Αλήθεια είχε, ενδεχομένως και το στοιχείο της προώθησης της από το τραπεζιτικό λόμπι.
Οι κριτικές διευρύνθηκαν, αλλά συνεχίστηκαν επίσης, έστω και σε μικρότερο βαθμό, οι προσπάθειες για περιορισμό της κριτικής προς τις τράπεζες με διάφορες ρητορικές στρατηγικές.

Η Ιδιωτική χρήση δημόσιας περιουσίας: ο σαρκασμός για τις δικαιολογίες Ορφανίδη και άλλες καταγγελίες για ιδιωτική χρήση δημόσιων λειτουργιών

Μετά το φιάσκο της ανακοίνωσης Ορφανίδη ότι δεν επέστρεφε του σκληρούς δίσκους, η απαίτηση για ερευνά μάλλον διευρύνθηκε παρά κατευνάστηκε. Η Καθημερινή της Κυριακής λ.χ. έγραφε για την όλη συζήτηση την οποία είχε ξεκίνησε η Αλήθεια για τα «δικαιώματα» των υπάλληλων, ως κάλυψη της άρνησης του Ορφανίδη, και των ανησυχιών ενδεχομένως άλλων, να παραδώσει τους σκληρούς δίσκους:

«*Το ζήτημα που προέκυψε με τα κομπιούτερ των υπό έρευνα τραπεζών και της Κεντρικής Τράπεζας, είναι για γέλια και οι κραυγές περί παραβίασης προσωπικών δεδομένων υπαλλήλων, απλώς προφάσεις εν αμαρτίαις. Εν πρώτοις, οι υπάλληλοι που τοποθετούν προσωπικές τους δουλειές, ακόμα και ποιήματα στους υπολογιστές που ανήκουν στις επιχειρήσεις όπου εργάζονται, θα έπρεπε να γνωρίζουν ότι από την στιγμή που τα καταχώρησαν, η εταιρεία έχει δικαίωμα να τους ελέγξει… Όμως δεν νομίζω η Alfred and Marshal να ψάχνει στα κομπιούτερ υψηλόβαθμων αξιωματούχων τραπεζών, γιατί περί αυτού πρόκειται, τα σεξουαλικά τους γούστα.*»

Βέβαια αυτή η εκδοχή, ότι η προσπάθεια συγκάλυψης έγινε για να μην μαθευτούν τα «σεξουαλικά γούστα» στις αναζητήσεις στο ίντερνετ, είναι η πιο αθώα – έστω και αν εκφράζει το κλίμα του σαρκασμού που δημιουργήθηκε. Το ουσιαστικό είναι ποιά ζήτημα ήθελαν μερικοί να καλύψουν με προσπάθεια να μην γίνει έρευνα στους υπολογιστές τους.
Υπήρξαν όμως και καταγγελίες μέσω ηλεκτρονικών μηνυμάτων ότι αξιωματούχοι της κεντρικής τράπεζας την περίοδο της εκστρατείας για αποκλεισμό των τουρκοκυπρίων από την αγγλική σχολή, χρησιμοποιούσαν την επαγγελματική τους ιδιότητα για προεκλογική εκστρατεία. Το θέμα ότι

χρησιμοποιούσαν και το χρόνο τους στην εργασία για την αποστολή των σχετικών ηλεκτρονικών μηνυμάτων είναι σαφώς και ένα νομικό ζήτημα.

Η συνέχεια των αποκαλύψεων και των καταγγελιών: ένα κυπριακό golden boy, μια ακόμα καταγγελία για την διαπλοκή ΜΜΕ- τραπεζιτικού κατεστημένου, και τα αξιόγραφα σαν μνήμη χρηματιστηρίου

Οι κριτικές, πάντως, εναντίον των τραπεζών διευρύνθηκαν. Στην ελληνική εφημερίδα "πρώτο θέμα" δημοσιεύτηκε ένα κείμενο για το κυπριακό golden boy, τον Α. Ηλιάδη.

http://www.protothema.gr/Stories/article/?aid=221601

Ένα από τα ενδιαφέροντα του κειμένου είναι η αναφορά ότι η αγορά ομολόγων μπορει να συνεχιζόταν μέχρι και τον Ιούνιο του 2010. Η άλλη ενδιαφέρουσα διάσταση είναι ότι ο Ηλιάδης υπήρξε ο εκλεκτός των Τριανταφυλίδηδων, της ιστορικής οικογένειας, η οποία διαχειριζόταν έμμεσα ή άμεσα την Τράπεζα.[1] Η άλλη είδηση της δημοσίευσης ήταν ότι ο Ηλιάδης είχε μια κόντρα με τον Σταυράκη, όταν ο τελευταίος ήταν στην Τράπεζα Κύπρου.

Η πιο εντυπωσιακή κριτική, ωστόσο, ήταν στον κυριακάτικο Φιλελεύθερο σε ένα κείμενο του Μ. Ευρυβιάδη, όπου παρομοιάζει το τραπεζιτικό κατεστημένο με την σικελική μαφία στην εσωστρέφειά της. Το κείμενο ξεκινά με μια ακόμα ενδιαφέρουσα καταγραφή για το πώς το τραπεζιτικό κατεστημένο έλεγχε - και ελέγχει - τα ΜΜΕ.

«*Στις αρχές της δεκαετίας του 1990, γύρω στο 1991-92, η εφημερίδα Φιλελεύθερος κυκλοφόρησε ημέρα Σάββατο με ένα πηχυαίο τίτλο αναφορικά με τις καταθέσεις κυπρίων στο εξωτερικό. Στο φύλλο γινόταν αναφορά για 5 δις. Δολάρια. Όλα παράνομα. Διότι τότε οι καταθέσεις συναλλάγματος στο εξωτερικό ήταν εκτός νόμου.*

Προκλήθηκε, τότε, μεγάλη εσωτερική ταραχή στη λευκωσιάτικη τραπεζιτική νομενκλατούρα, την υπεράνω νομών και κανονισμών, ολιγαρχική τάξη της Κύπρου και στους ανερχόμενους νεόπλουτους. Το πρόβλημα όλων ήταν ότι δεν μπορούσαν να αμφισβητήσουν την πηγή – ήταν η ετήσια έκθεση του γνωστού μας, πλέον, Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ) ….

[1] http://defterianaynosi.com/article.php?id=151

Ακολούθησε άκρα του τάφου σιωπή. Καμία επίσημη δήλωση. Σιωπή και στον Φιλελεύθερο. Παρ' ολίγον να χάσει την δουλειά του ο βραδινός υπεύθυνος σύνταξης…
Η μάχη - σήμερα - γίνεται, κυρίως, για τα άδυτα των αδύτων της κυπριακής κοινωνίας, που είναι οι δύο μεγάλες τράπεζες – η Λαϊκή και η τράπεζα Κύπρου – καθώς επίσης και κεντρική τράπεζα που κάθε άλλο παρά τα ελεγκτικά της καθήκοντα ασκούσε τόσα χρόνια.»
Αυτήν την περίοδο άρχισε να κινητοποιείται και η ΕΤΥΚ, ενώ επανήλθαν και τα ομόλογα ως ζήτημα. Αυτή την φορά διέρρευσε πόσα ταμεία προνοίας έχουν επενδύσει σε αξιόγραφα. Και βέβαια, το πώς κατέληξαν εκεί τόσα και τόσα ταμεία, είναι ένα ακόμα ζήτημα, το οποίο θα μπορούσε, ενδεχομένως, να διερευνηθεί μέσω των χαμένων σκληρών δίσκων.
«*Από το σύνολο των 140 μικρών ταμείων - ο αριθμός των μελών είναι κάτω των 100 ατόμων - τα 25 επένδυσαν σε αξιόγραφα από 50-90% του αποθεματικού τους. Από τα 160 μεγάλα ταμεία - αριθμούν πέρα των 100 μελών - τα 53 επένδυσαν σε αξιόγραφα και πέντε είχαν μεγάλη έκθεση. Τα πέντε ταμεία πρόνοιας επένδυσαν μέχρι και 15% των αποθεματικών τους..»*
Άρα, το ένα έκτο των «μικρών ταμείων» κινδυνεύει με κατάρρευση αν δεν γίνει κάτι, ενώ και τα ποσά που αντιστοιχούν στο 15% των «μεγάλων ταμείων», μάλλον θα προκαλέσουν μεγάλα κενά.
Είναι και πάλιν ένα κόλπο αντίστοιχο του χρηματιστηρίου. Με τη διάφορα ότι τώρα, οι τράπεζες είναι υπό πίεση και υπό έρευνα.

Σε αυτό κλίμα, το πολιτικό σκηνικό φαίνεται να μετακινείται προς τη στήριξη της έρευνας, έστω και με επιφυλάξεις. Ο Αναστασιάδης έκανε μια σχετική δήλωση, προς το τέλος της προηγούμενης εβδομάδας, ενώ αρχές αυτής της εβδομάδας, η ΕΔΕΚ έθεσε και θέμα διερεύνησης των στελεχών που αποχωρούν – αλλά και ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών.

Οι προσπαθειες περιορισμού της έρευνας και μετατόπισης της έμφασης ενώ συνεχίζονται διάφορες διαρροές
Η προσπάθεια για αλλαγή έμφασης, σε αυτό το πλαίσιο περιορίστηκε, αλλά δεν εξαφανίστηκε. Ο Πολίτης της Κυριακής, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα προσπαθούσε να περιορίσει την έρευνα λόγω των επιπτώσεων

των αποκαλύψεων, επέμενε να αναζητά δάνεια. Αυτή τη βδομάδα προσπάθησε να στρέψει την προσοχή σε δάνεια με συνδέσεις με αριστερές οργανώσεις ή άτομα. Μετά την προσπάθεια για την New Marathon, η οποία ήταν αιτία να χάσει η ΠΕΟ δύο ξενοδοχεία - τα οποία πήρε η τράπεζα, μαζί με μερίδιο σε ξενοδοχείο στην Ρουμανία και ένα κρουαζιερόπλοιο - αυτήν την εβδομάδα ο Δρουσιώτης προσπάθησε να βγάλει θέμα από μια συμφωνία που έγινε την περασμένη άνοιξη, ενώ η τράπεζα αναζητούσε επειγόντως πόρους, για πληρωμή ενός ποσού που κάλυπτε το αρχικό κεφάλαιο. Μοιάζει με συνέχεια της λογικής του Καρυδά – ως προσπάθεια μετατόπισης του θέματος από τα σκάνδαλα των ομολόγων και των άλλων «μυστικών» των τραπεζών.

Είναι, πάντως, κάπως εκτός λογικού πλαισίου να ισχυριστεί κάποιος ότι ιδιαίτερα την περίοδο 2011-12, όταν μερικά βασικά μέλη της οικογένειας Τριανταφυλλίδη - Πολυβίου, κ. Τριανταφυλλίδης - έπαιξαν τέτοιο δημόσιο ρόλο στις επιθέσεις ενάντια στην κυβέρνηση, και ενώ η ίδια η τράπεζα συμπεριφέρθηκε με ένα παράδοξο, αν όχι ύποπτο τρόπο, όταν ανακοίνωσε την τελευταία στιγμή ότι χρειαζόταν στήριξη, οδηγώντας την Κυπριακή Δημοκρατία σε μπλοκάρισμα της ροής ρευστού από την ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα. Το δάνειο, πάντως, είχε τόκο πάνω από 6% και η τράπεζα πήρε την εταιρεία στο δικαστήριο. Κάτι, που προφανώς, δεν έχει να κάνει με τα αλλά σκάνδαλα, που έχουν γίνει γνωστά, χωρίς όμως να διερευνηθεί ακόμα ποίοι εμπλέκονται ονομαστικά - όπως λ.χ. τα δάνεια σε ιρανούς ή τις αναφορές σε δάνεια σε «αθλητικούς παράγοντες» που δεν εξυπηρετούνται. Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι αυτά τα δημοσιεύματα - και οι απειλές της προηγούμενης εβδομάδας και η αναφορά στο δάνειο - είναι και ένα είδος δημοσιογραφικής πίεσης στην αριστερά, να υποχωρήσει από την στάση της για έρευνα.

Τη Δευτέρα, η Αλήθεια είχε ακόμα μια πρωτοσέλιδη απόπειρα εκφοβισμού, χρησιμοποιώντας την πτώση στην πτώση στις καταθέσεις προσπαθούσε να πείσει ότι η κριτική στις τράπεζες οδηγεί σε απομάκρυνση των ξένων επενδυτών/καταθετών. Βέβαια, τα στοιχεία δηλώνουν, επίσης, ότι τις τράπεζες στηρίζει η ροή ρωσικών καταθέσεων. Και σύμφωνα με ένα σχόλιο της Καθημερινής, υπάρχουν φήμες ότι υπάρχει εν δυνάμει αγοραστής για την τράπεζα Κύπρου – και είναι ρώσος. Αν, όμως, η είδηση είναι αλήθεια ή αν είναι μέρος των διαρροών, δεν είναι ακόμα σαφές.

Την περασμένη βδομάδα, κυκλοφόρησαν, επίσης, ακόμα δύο «ειδήσεις», οι οποίες, όμως, δεν έχουν τεκμηριωθεί. Η ιστοσελίδα bankingnews, η οποία διέρρευσε και το θέμα των σκανδάλων στην Uniasrum, κυκλοφόρησε με ερώτηση - έμμεση καταγγελία ότι ο Αβέρωφ Νεοφύτου έχει πάρει προνομιακά δάνεια - ο ίδιος -αναφέρονταν «πληροφορίες» για πρόσφατο δάνειο 450,000 ευρώ- «2 συνδεδεμένες εταιρείες», και άλλα «συγγενικά του πρόσωπα» - τα οποία ξεπερνούσαν -σύμφωνα με «πληροφορία που δεν έχει επιβεβαιωθεί» σε αυτήν την περίπτωση, κατά το δημοσίευμα- τα δυο εκατομμύρια. Το σχόλια εξέφραζαν μια ενδιαφέρουσα στάση από τους αναγνώστες του σάϊτ: τα μισά σχόλια ειρωνεύονταν τον Αβέρωφ, ενώ τα αλλά μισά, ουσιαστικά, προσπαθούσαν να τον υπερασπιστούν υποστηρίζοντας ότι η «είδηση» ήταν διαρροή του Βγενόπουλου. Κάτι τέτοιο βέβαια, δεν αποτελεί απόδειξη ότι δεν είναι αλήθεια. Σίγουρα ο Βγενόπουλος ξέρει διάφορα - και πριν από την πρόσφατη κόντρα τους, είχαν και τις συναντήσεις τους όπως αποκάλυψε ο τέως επικεφαλής της Λαϊκής. Ο Αβέρωφ δεν το σχολίασε, ούτε κίνησε αγωγή – όπως απειλούσε ένας από τους υποστηρικτές του στα σχόλια. Και οι εφημερίδες δεν το δημοσίευσαν, οπότε έγινε ένα είδος έμμεσου φιλτραρίσματος, πριν καν φτάσει στο κοινό.
http://www.bankingnews.gr/τραπεζικά_νέα/item/56766-ο-αβέρωφ-νεοφύτου-εκ-των-βασικών-στελεχών-του-δημοκρατικού-συναγερμού-έλαβε-δάνειο-450-χιλ-από-τον-σιαρλή-και-με-τις-όρους-το-δάνειο-αυτό-αποπληρώνεται-υπάρχουν-συνδεδεμένες-εταιρίες-που-χρηματοδοτούνται
Την Τρίτη, κυκλοφόρησε ότι ο αρχιεπίσκοπος εμπλεκόταν με την αγορά της ρωσικής τράπεζας Uniastrum, η οποία έχει δικά της εσωτερικά σκάνδαλα - από τον τρόπο αγοράς της, μέχρι τη λειτουργία της. Η τράπεζα Κύπρου, όμως με ανακοίνωσή της, διέψευσε ότι είχε οποιαδήποτε εμπλοκή, είτε ο αρχιεπίσκοπος, είτε ο ρώσος πατριάρχης.
Αυτού του είδους οι ειδήσεις, θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με μια διπλή στάση: από τη μια, φαίνονται να αποτελούν μέρος υπόγειων διαρροών διάφορων τάσεων και ομάδων μέσα στις τράπεζες ή και στα προεκλογικά πλαίσια. Από την άλλη, μπορεί να αγγίζουν και κάποια ίχνη αλήθειας, τα οποία αξίζει να καταγράφονται για να ολοκληρωθεί το πραγματικό σκηνικό αυτής της ιστορίας - και του "άδυτου των αδυτων" του τραπεζιτικού κατεστημένου.

«Αν εφαρμοστεί ο νόμος οι μισοί βουλευτές θα πάνε φυλακή»: πώς οι βουλευτές παραβιάζουν τους δικούς τους νόμους για τη διαπλοκή – και πώς σκοπεύουν να δοκιμάσουν να το νομιμοποιήσουν

Σε μια από τις πρώτες συνεδριάσεις της κοινοβουλευτικής επιτροπής θεσμών, μετά το καλοκαίρι, άρχισαν να συζητητούνται τροποποιήσεις στο νόμο για το επαγγελματικό ασυμβίβαστο, ο οποίος εγκρίθηκε μεν το 2008 – αλλά δεν τηρείται. Ο Πρόεδρος της επιτροπής μάλιστα, ο Δ. Συλούρης, αφού διευκρίνισε ότι είχε κλείσει το γραφείο πολιτικού μηχανικού που είχε, και άρα δεν είχε «συμφέρον» ή σύγκρουση συμφερόντων παρατήρησε: «Αν εφαρμοστεί ο νόμος οι μισοί βουλευτές θα πάνε φυλακή.»

Εντυπωσιακά έντιμη δήλωση. Αλλά για να εισηγηθεί να αλλάξει η νομοθεσία, ώστε να καλύπτει ουσιαστικά τη διαπλοκή.

Το επίμαχο άρθρο της νομοθεσίας, το οποίο θέλουν να τροποποιήσουν οι βουλευτές, απαγορεύει στους αιρετούς και κρατικούς αξιωματούχους, την «παροχή προς το δημόσιο ή προς οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου ή προς κρατική ή ημικρατικη εταιρεία, νομικών, ελεγκτικών, λογιστικών, συμβουλευτικών περιλαμβανόμενης της εκπόνησης μελέτης ή οποιοδήποτε άλλης φύσεως υπηρεσιών.»

Και φαίνεται ότι έγιναν και στο νόμο του 2008 προσπάθειες να υπάρχουν εξαιρέσεις σε ειδικές περιπτώσεις.

Το ζητούμενο, βέβαια, σήμερα είναι ότι οι βουλευτές θέλουν να διευρύνουν τις πιθανότητες διαπλοκής, αντί να τις περιορίσουν. Έτσι όταν λ.χ. έγινε χωρίς σχόλια αποδεκτό ότι νομικός σύμβουλος της Λαϊκής μπορούσε ταυτόχρονα να εποπτεύει, ως πρόεδρος της αρμοδίας κοινοβουλευτικής επιτροπής, τη διαδικασίας διορισμών για διάσωση της τράπεζας που τον εργοδοτει, τότε προφανώς ο νόμος του 2008, είτε δεν εφαρμόζεται, είτε είναι γεμάτος βολικά παραθυράκια. Και όταν δεν υπάρχουν παραθυράκια, το καλύπτουν τα ΜΜΕ με την εκκωφαντική σιωπή τους. Το ότι ο κ. Συλλούρης δήλωσε ότι έκλεισε το γραφείο του είναι μια καλή αρχή.

Ακούνε και οι γείτονες που έχουν βέβαια και τα δικά τους: η απογοήτευση με τον Αναστασιαδη, η δημιουργία μετώπου της τ/κ αντιπολίτευσης και η εσωτερική κόντρα στο κόμμα Εθνικής Ενότητας

Η όλη υπόθεση με το δημοσίευμα της Χουριέτ και τις απόπειρες διάψευσης, φαίνεται να δημιούργησαν ένα είδος νέας δυσπιστίας στην τουρκοκυπριακή κοινότητα – αυτή την φορά απέναντι στο κ. Αναστασιάδη. Ο Ζ. Λουλέ, ο δημοσιογράφος της Χουριέτ έγραψε ένα κείμενο στο οποίο σχολιάζει σχεδόν σαρκαστικά την υστερία που του απέδιδε ταύτιση με το ΑΚΕΛ ή μυστική συνομωσία.

«*Ο ΔΗΣΥ, το κόμμα του οποίου ηγείται ο κ.Αναστασιάδης πήγε ακόμα ένα βήμα πιο μπροστά και με κατηγόρησε ότι έστησα συνομωσία με το ΑΚΕΛ, το αντίπαλο του κόμμα. Δηλαδή εγώ, που δεν γνωρίζω κανένα από το ΑΚΕΛ και που δεν συμφωνώ με το ΑΚΕΛ σχεδόν σε κανένα θέμα, δήθεν έστησα σκευωρία για να δυσκολέψω τον Αναστασιάδη πριν τις εκλογές.*

Και μάλιστα, ο εκπρόσωπος του ΔΗΣΥ που τα έλεγε αυτά δεν γελουσε..η άρρωστη ψυχολογική κατάσταση της νότιας Κύπρου εμφανιζόταν ξεκάθαρα..

….πώς θα εξευρεθεί λύση σε ένα δύσκολο πρόβλημα όπως το κυπριακό, από ένα ηγέτη ο οποίος δεν στέκεται πίσω από τα λόγια του – δεν υποστηρίζει όσα λέει….

Πώς θα καθίσει αύριο ο Ντερβίς Έρογλου με αυτό το πρόσωπο στο τραπέζι των συνομιλιών;»

Ο Λουλέ δημοσίευσε το κείμενο του στην Χουριέτ, αλλά το αίσθημα ότι ο Αναστασιάδης δεν λέει την αλήθεια εκφράστηκε και στον τουρκοκυπριακό τύπο με ένα σχόλιο-τεκμήριο από τον Ατά Ατούν, τουρκοκύπριο καθηγητή, ο οποίος πιστοποιεί ότι όσα γράφει η Χουριέτ, τα είχε ακούσει και από τον Αναστασιάδη και από την Καίτη Κληρίδη – προφανώς σε άλλες εποχές.

Σε αυτό το κλίμα, ο Έρογλου προσπάθησε να βγάλει και πολιτική υπεράξια υπέρ του διαχωρισμού, επαναφέροντας την «είδηση» πληροφορία, ότι είχαν σταλεί επιστολές με μαχαίρια σε ε/κ πολιτικούς που υποστήριζαν τον διάλογο. Ήταν μια κίνηση, η οποία προσπαθούσε να διευρύνει το θέμα που άνοιξε με τις διαψεύσεις όσων ειπώθηκαν, προς την κατεύθυνση ότι η ελληνοκυπριακη πλευρά είναι αιχμάλωτη των εθνικιστών που τους τρομοκρατούν –

συμπέρασμα ο Αναστασιάδης φοβήθηκε, όχι μόνο τις εκλογές, αλλά και απειλές.

Από την άλλη, στην τουρκοκυπριακή κοινότητα φαίνονται να αναπτύσσονται δύο εν δυνάμει υπό διασταύρωση δυναμικές: από τη μια τα κόμματα της αντιπολίτευσης - και αυτό συμπεριλαμβάνει και τα αριστερά, αλλά και το κεντρώο, τουρκοκυπριακό ΔΗΚΟ, του Σερντάρ Ντενκτάς - αποφάσιζαν να συμπτύξουν μέτωπο για να ζητήσουν πρόωρες εκλογές. Αυτή η σύμπτυξη συμμαχιών φαίνεται να κυοφορείται από πέρσι, όταν τα ίδια κόμματα βρέθηκαν να συμπαρίστανται στις συντεχνίες ενάντια στα μέτρα λιτότητας που επέβαλε με ένα προκλητικό ύφος ο Ερτογάν.

Από την άλλη, στο κόμμα του κ. Έρογλου φαίνεται να αναπτύσσεται πια, μια σύγκρουση με αμφίβολες προεκτάσεις. Την περασμένη Δευτέρα 10/9, είχαμε ένα σχεδόν σουρεαλιστικό επεισόδιο. Ο πρωθυπουργός Κιουτσιούκ κατηγόρησε τον Έρογλου ότι δεν ενέκρινε τις εισηγήσεις του για την αλλαγή δύο υπουργών, γιατί ήθελε σκόπιμα να του δημιουργήσει πρόβλημα – και άφησε μάλιστα και αιχμές εναντίον του Έρογλου ότι προωθεί την ευνοιοκρατία, με άξονα τα οικογένειακά του συμφέροντα. Ο Έρογλου απάντησε σε χαμηλούς τόνους, διαψεύδοντας και τις δυο κατηγορίες - για καθυστέρηση και για διαπλοκή - αλλά όταν οι σχέσεις προέδρου και πρωθυπουργού, από το ίδιο κόμμα, φτάνουν σε τέτοιο σημείο, προφανώς, η εσωτερική κόντρα έχει φτάσει σε οριακά επίπεδα.

Το αν θα υποχωρήσει η αντιπαράθεση, μετά τις εσωκομματικές εκλογές ή αν τελικά θα γίνει νέα κυβέρνηση ή νέες βουλευτικές εκλογές, αυτό φαίνεται πια να είναι ανοικτό ενδεχόμενο. Ήδη, πριν λίγες εβδομάδε,ς κυκλοφορούσε σε δεξιά εφημερίδα ότι υπήρχε πιθανότητα να γίνει κυβέρνηση δεξιάς-αριστεράς - Κόμματος Εθνικής Ενότητας και Ρεπουμπλικανικού Λαϊκού Κόμματος.

Οικονομία

Ταξικά νέα

Εγκληματική εργοδοτική αμέλεια στοίχισε την ζωή σε νεαρό εργάτη οικοδομών από τη Ρουμανία, την περασμένη Δευτέρα. Μετά το τραγικό ατύχημα, έχει εκδοθεί απαγορευτικό για την συγκεκριμένη οικοδομή, όπου υπήρχε παντελής έλλειψη μέτρων προστασίας των εργαζομένων. Η Συντεχνία Οικοδόμων της ΠΕΟ εκφράζει την αγωνία της, για τις διαστάσεις που λαμβάνει, πλέον, το φαινόμενο των θανατηφόρων εργατικών ατυχημάτων, τα οποία συνδέει με την παράνομη εργοδότηση και την έλλειψη συνδικαλιστικής προστασίας και ζητά διεξαγωγή συχνότερων και εντατικότερων ελέγχων με αυστηρότερες ποινές, περιλαμβανομένης και της αφαίρεσης αδειών Εργολήπτη. Τέλος, καλεί όλους τους εργαζόμενους, να διακόπτουν κάθε εργασία, όταν δεν εξασφαλίζονται απόλυτα οι συνθήκες ασφάλειας και υγείας.

Ενάντια σε σενάρια ιδιωτικοποιήσεων τάσσονται οι εργαζόμενοι στην ΑΤΗΚ και ζητούν μεταξύ άλλων απαλλαγή του οργανισμού από τον κομματικό παρεμβατισμό, διασφάλιση της αξιοκρατίας και εφαρμογή του `Πόθεν έσχες` στα μέλη των εκάστοτε Διοικητικών Συμβουλίων, αλλά και στα ανώτατα και άλλα στελέχη που ενέχονται και στη διαχείριση σημαντικών κεφαλαίων. "Βιώνουμε", συνεχίζουν οι εργαζόμενοι στην ΑΤΗΚ, "πρωτόγνωρες καταστάσεις, όπου η πολιτική ηγεσία λαμβάνει αποφάσεις για στήριξη των τραπεζών, οι οποίες, ενεργώντας σαν ιδιωτικές επιχειρήσεις μέσα από τους τραγικούς χειρισμούς τους, την ανοχή ή την ανικανότητα τους, οδήγησαν το τραπεζικό σύστημα να ξεφύγει από το βασικό έργο χρηματοδότησης της παραγωγής και της οικονομίας του τόπου και να στραφεί στην κερδοσκοπία και στο εύκολο κέρδος". "Απώλεσαν δισεκατομμύρια", σύμφωνα με την ανακοίνωση, "αφού τα στελέχη τους φρόντισαν πρώτα απ` όλα τις περιουσίες και τις υπέρ-αμοιβές τους". "Προειδοποιούμε, λοιπόν, τους αρμοδίους", δηλώνουν οι εργαζόμενοι, "ότι θα μας βρουν απέναντί τους" και "σύσσωμο το συνδικαλιστικό κίνημα και όλοι οι εργαζόμενοι θα σταθούμε εμπόδιο σε οποιαδήποτε προσπάθεια επιβολής αποκρατικοποιήσεων σε κερδοφόρους οργανισμούς δημοσίου συμφέροντος, όπως είναι η ΑΤΗΚ.

Απλήρωτοι μένουν εργαζόμενοι σε ξενοδοχεία της Λευκωσίας και της Λεμεσού, παρά το ότι έχουν φουλ πληρότητες , καθώς ο ξενοδοχειακός τομέας είναι ίσως ο μόνος που δεν κτυπήθηκε από την κρίση στην Κύπρο

σήμερα. Στο Holiday Inn οι εργαζόμενοι απλήρωτοι για δυο μήνες προχώρησαν σε επ' αόριστον απεργία και κατάφεραν την Δευτέρα μετά από 5 μέρες απεργίας να πάρουν τελικά τα δεδουλευμένα τους. Εν τω μεταξύ, με απόφαση της Γενικής Συνέλευσής των εργαζομένων στο ξενοδοχείο Poseidonia στη Λεμεσό, ξεκίνησε, από την Δευτέρα, απεργία διαρκείας. Και εδώ οι εργαζόμενοι αντιμετωπίζουν το ίδιο πρόβλημα, αφού δεν έχουν πληρωθεί τους μισθούς τους του προηγούμενου μήνα. Σε 24ωρη απεργία κατέρχονται την Παρασκευή και οι εργαζόμενοι στα λεωφορεία Λεμεσού, διεκδικώντας τα δεδουλευμένα τους. Σε ανακοίνωσή τους ΠΕΟ και ΣΕΚ εκφράζουν τη λύπη τους προς το επιβατικό κοινό, που για τρίτη φορά φέτος υποχρεώνονται να διεκδικήσουν τα δεδουλευμένα τους, αφού η εταιρεία αφήνει για άλλη μια φορά εκτεθειμένους τους υπαλλήλους της, στερώντας τους το εισόδημα τους.

Ενάντια στη πρόταση εθελούσιας αφυπηρέτησης υπαλλήλων στην Λαϊκή Τράπεζα τάσσεται η ΕΤΥΚ. Η ό,ποια πρόταση θα πρέπει να είναι επαρκώς μελετημένη και το σχέδιο να καταρτιστεί μετά από διαβούλευση με το συνδικάτο, ενώ σε καμιά περίπτωση δεν θα γίνουν αποδεκτοί εκβιασμοί – αν επιχειρηθούν θα υπάρξει αντίδραση, σημείωσε η ΕΤΥΚ.

Οι Τουρκοκύπριοι υπόκεινται περισσότερο τις συνέπειες του Κυπριακού προβλήματος, παρόλο που είναι πρόβλημα, το οποίο ταλανίζει όλους τους Κύπριους, αναφέρουν σε ανακοίνωση τους τα τ/κ συνδικάτα εργαζομένων στην εκπαίδευση KTÖS, KTOEÖS και DAÜ-SEN.

"...*Αγωνιζόμαστε για την αποτροπή του αφανισμού μας ως κοινότητα συνεπεία της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής καταπίεσης στο βόρειο κομμάτι του νησιού μας. Οι συντεχνίες των εκπαιδευτικών μας, οι οποίες ιδρύθηκαν το 1968 και είναι εγγεγραμμένες στην Κυπριακή Δημοκρατία αποτελούν ανεξάρτητες μαζικές οργανώσεις. Είμαστε άκρως αντίθετοι στις προσπάθειες ποδηγέτησης ή και παρεμπόδισης των δράσεών μας από το κράτος. Οι συντεχνίες των Τουρκοκυπρίων εκπαιδευτικών πρωτοστατούν στον κοινωνικό αγώνα και διαδραματίζουν ενεργό ρόλο, σε όλες τις κινητοποιήσεις για την επίτευξη ειρήνης και επανένωσης του νησιού μας, μέσα στα πλαίσια μιας ομοσπονδιακής λύσης στη βάση της διεθνούς νομιμότητας και του σεβασμού*

των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ενώ συμβαίνουν αυτά, αντιμετωπίζουμε τα ρατσιστικά και σοβινιστικά συνθήματα και πράξεις μιας ομάδας της ελληνοκυπριακής ελίτ, η οποία νέμεται από το 1964 την Κυπριακή Δημοκρατία ακολουθώντας την πολιτική της άρνησης."

Τα τ/κ συνδικάτα αναφέρονται σε ομάδα της ε/κ ελίτ που σφετεριζόμενη τα αξιώματα της Κυπριακής Δημοκρατίας, παρεμποδίζει όλες τις διεθνείς εκδηλώσεις στο βόρειο μέρος του νησιού (που είναι ευρωπαϊκό έδαφος) υπηρετώντας έτσι την διχοτόμηση και το διαχωρισμό. Πιο συγκεκριμένα, χαρακτηρίζουν την απόπειρα να εμποδιστεί το διεθνές συνέδριο της ETUCE (Ευρωπαϊκό συνδικάτο εκπαιδευτικών) στις 27 και 28 Σεπτεμβρίου, με θέμα «Βία στην Εκπαίδευση» στο βορρά και το κυνήγι μαγισσών σε σχέση με την πρόσληψη τ/κ στο Υπουργείο Εξωτερικών της Κυπριακής Δημοκρατίας ως δείγματα ρατσισμού.

"*...Η προσπάθεια του πολιτικού κατεστημένου στο βορρά να παρεμποδίσει κάθε πρωτοβουλία των οργανώσεων μας, που πρωτοστατούν στον αγώνα για την επανένωση του νησιού και η παράλληλη προσπάθεια, αυτών που κατέχουν από το 1964 τα αξιώματα της Κυπριακής Δημοκρατίας, να αποτρέψουν τη διεξαγωγή του συνεδρίου αποδεικνύει την αλληλεγγύη που υπάρχει μεταξύ των κατεστημένων του διαχωρισμού των δυο πλευρών του νησιού μας...*"

ΔΙΕΘΝΗ

Ευρώπη: επιτάχυνση των ρυθμών ενοποίησης αλλά και διεύρυνση ταξικών και περιφερειακών ρωγμών

Ξαφνικά οι θεσμοί της Ε.Ε. φαίνεται να τρέχουν με χίλια, ενώ για σχεδόν δύο χρόνια προηγουμένως, παρακολουθούσαν απλώς. Μετά την έγκριση του σχεδίου για αγορά ομολόγων από την κεντρική τράπεζα, **το γερμανικό ανώτατο δικαστήριο ενέκρινε το μόνιμο μηχανισμό σταθερότητας** – με την προϋπόθεση ότι οποιαδήποτε επιπλέον γερμανική χρηματοδότηση, θα εγκριθεί από την βουλή. Η απόφαση αναμενόταν μεν, αλλά είχε προκαλέσει,

επίσης, ένα αίσθημα αναμονής. Το τέλος της αναμονής με την επιβεβαίωση των προβλέψεων, ανοίγει τώρα πια το ζήτημα της ενοποιημένης τραπεζιτικής εποπτείας – ένα θέμα το οποίο έθεσε ο Μπαρόσο την ίδια ακριβώς μέρα που εγκρίθηκε ο μηχανισμός δικαστικά.
Και ενώ η Μέρκελ έστελλε μήνυμα για την «γερμανική ευθύνη» στον άλλο εταίρο του κεντροευρωπαϊκού άξονα, την **Γαλλία**, η ταξική διαμάχη πήρε νέα μορφή με την δημόσια κατακραυγή για την προσπάθεια ενός από τους πλουσιότερους γάλλους, και φίλου του Σαρκοζί, να αλλάξει υπηκοότητα και να ζητήσει βελγική. Η κίνηση ερμηνεύτηκε ως αντίδραση στην ανακοίνωση των νέων μέτρων της γαλλικής κυβέρνησης, τα οποία εκτός από περικοπές περιλαμβάνουν και την αύξηση φορολογίας του πλούτου και των ανάλογων εισοδημάτων -μέχρι και 75% για τους πολύ πλούσιους. Η Λιμπερασιόν είχε τον πιο προκλητικό τίτλο: «Αντε χάσου πλούσιε μαλ..κα» -αναπαράγοντας την ατάκα του Σαρκοζί «άει χάσου ρε μαλάκα» σε ένα διαδηλωτή πέρσι. Ο Άρνο διαμαρτυρήθηκε και προσπάθησε να διαψεύσει ότι η κίνηση του ήταν αντίδραση στην φορολόγηση του πλούτου, ενώ άλλοι πλούσιοι γάλλοι βρήκαν την ευκαιρία να τοποθετηθούν θετικά στο σοσιαλιστικό αίτημα για «συνεισφορά του πλούτου».

Οι δυο κεντροευρωπαίοι πρωταγωνιστές, πάντως, φαίνεται να είναι οι κερδισμένοι από τις **εκλογές στην Ολλανδία** – οι φιλελεύθεροι που τείνουν προς την Γερμανία και τη Μέρκελ, και το Εργατικό κόμμα που τείνει προς τους Γάλλους και τον Ολλάντ, κέρδισαν εντυπωσιακά στις βουλευτικές εκλογές. Τα ποσοστά τους - 41 έδρες με ποσοστό 26.5% και 39 έδρες με ποσοστό 24.7% αντίστοιχα - ήταν πιο ψηλά και από ότι τους έδιναν οι δημοσκοπήσεις -και σηματοδοτούν αύξηση 10% και 9% αντίστοιχα- δείχνοντας ότι σε συνθήκες κρίσης, ο πληθυσμός συσπειρώθηκε στα ιστορικά κόμματα της αριστεράς και της δεξιάς. Το σοσιαλιστικό κόμμα, που προηγείτο τον Αύγουστο, τελικά έμεινε στα ποσοστά του - 15 έδρες και 9.7% - και έτσι αντί ένας ΣΥΡΙΖΑ στον πυρήνα αποδείχτηκε, για την ώρα, περισσότερο σαν το γαλλικό αριστερό μέτωπο στις πρόσφατες εκλογές, όταν μετά από μια θεαματική άνοδο στις δημοσκοπήσεις έπεσε θύμα της συσπείρωσης των πόλων στο τέλος. Η ακροδεξιά ήταν ο μεγάλος χαμένος με τις έδρες του κόμματος του Βίλτερς να

μειώνονται σχεδόν στο μισό (24-15) με απώλεια του ενός τρίτου των ψήφων του – 10.1% από 15.4%.

Σε ευρύτερο ευρωπαϊκό επίπεδο ωστόσο, υπήρξαν και άλλες τάσεις που μάλλον δείχνουν ότι οι αντοχές της περιφέρειας - και των περιφερειών της περιφέρειας-εξαντλούνται. Στην **Ουγγαρία,** η αυταρχική δεξιά κυβέρνηση του Ορμπάν, εξέφρασε την έντονη διαφωνία της με τα μέτρα που εισηγήθηκε το ΔΝΤ και ο Ορμπάν σε μια θεαματική κίνηση αφαίρεσε το ΔΝΤ από την σελίδα του στο Facebook. Βέβαια, ο Ούγγρος πρωθυπουργός έχει μια τάση για θεαματικές διαπραγματευτικές κινήσεις – ιδιαίτερα σε περιόδους, όπως αυτή, οπου αντιμετωπίζει αυξανόμενη εσωτερική πίεση. **Η πιο ενδιαφέρουσα κίνηση ωστόσο, ήρθε από την Ισπανία.** Ο πρωθυπουργός Ραχόι έκανε, επίσης, δηλώσεις μη αποδοχής νέων μέτρων «από τα εξω» – αν και βρίσκεται, επίσης, υπό πίεση, αφού σε περίπτωση ανόδου των επιτοκίων στα δάνεια ανανέωσης των κρατικών ομολόγων, θα είναι υπόχρεος να προσφυγει στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία σύμφωνα με την απόφαση της περασμένης εβδομάδας θα ζητήσει κάποιου είδους μνημονίου. Είναι, όμως, σαφές ότι στο νέο κλίμα, η αντίδραση στο μονόδρομο στον οποίο υποβλήθηκε η Ελλάδα από το μνημόνιο, αλλά και η Ισπανία «εθελοντικά» -μέσα από τον εκβιασμό των αγορών - και στις δυο περιπτώσεις χωρίς θετικό αποτέλεσμα - φαίνεται να εκφράζεται πια ανοικτά. **Στην Ισπανία ωστόσο, είχαμε και την ανάδυση μιας νέας παραμέτρου – της απόσχισης περιοχών**. Η Καταλονία, η οποία υπέβαλε αίτηση για βοήθεια από την Μαδρίτη, είχε την περασμένη εβδομάδα την επέτειο της ανεξαρτησίας. Οι εκδηλώσεις ήταν μαζικές, με τη συγκέντρωση στην Βαρκελώνη να ξεπερνά το ένα εκατομμύριο. Και το αίτημα φαίνεται, πια, να στρέφεται προς την απόσχιση. Ο τοπικός κυβερνήτης είχε μάλιστα δηλώσει την νύχτα, πριν την συγκέντρωση, ότι η λύση βρίσκεται στην «ελευθερία» για την Καταλονία – μια αναφορά που ερμηνεύτηκε ως διεκδίκηση μέχρι και απόσχισης. Η Καταλονία θεωρεί ότι προσφέρει πολύ περισσότερα σε σύγκριση με άλλες περιοχές και διεκδικεί περισσότερα από τα Μαδρίτη. Με την Μαδρίτη, όμως, να μην ξέρει πια ποιά από όλες τις τρύπες να καλύψει, πρώτα - των τραπεζών, των περιφερειών κλπ - η πιθανότητα να γίνει δεκτό το αίτημα της Βαρκελώνης είναι μικρό. Σε

αυτό το πλαίσιο, η αύξηση των πιέσεων για αυτονομία και ανεξαρτησία θα είναι πιο έντονη. Και φυσικά οι Βάσκοι, θα είναι έτοιμοι να ακολουθούσουν.

Στην Ελλάδα που φαίνεται τώρα να έγινε παράδειγμα πειθαρχικής επίδειξης, συνεχίζονται ακόμα οι συσκέψεις για νέες περικοπές, ώστε να καλυφτούν οι απαιτήσεις και να δοθεί το νέο δάνειο. Στο νέο κλίμα που υπάρχει στην Ευρώπη, παρουσιάζονται πια αρκετοί που εισηγούνται να δοθεί στην Ελλάδα όλο το ποσό. Από την άλλη, βέβαια, υπάρχει και ένα κλίμα αποστασιοποίησης πια, όπως παρατήρησαν οι financial times – ένα «αίσθημα» ότι η Ελλάδα δεν είναι πια ένα κεντρικό σημείο στην ευρωπαϊκή κρίση και ότι έστω και μια έξοδος από το ευρω σε κάποιο στάδιο δεν θα είναι «προβληματική». Στο εσωτερικό της χώρας όμως, η ένταση καλά κρατεί – και προφανώς είναι και αυτή μια παράμετρος που προσμετράται στις Βρυξέλες. Στις νέες δημοσκοπήσεις, που εμφανίστηκαν, ο ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθεί να διατηρεί τη δυναμική του και σε μια δημοσκόπηση βρίσκεται μπροστά από την Νέα Δημοκρατία. Στο άλλο άκρο ωστόσο, η Χρυσή Αυγή φαίνεται να φτάνει και να ξεπέρνα το 10%, ενώ οι επιθέσεις ενάντια σε μετανάστες, φαίνονται πια να λειτουργούν και ως προεκλογικές πρακτικές.

Αν αυτή η εσωτερική ένταση, θα εκραγεί με εσωτερική αντιπαράθεση ή αν θα εκτονωθεί, είναι ένα από τα ρεαλιστικά ζητούμενα της εποχής. Και φυσικά, το «ελληνικό μοντέλο», της κοινωνικής αντίστασης, της ριζοσπαστικοποίησης αλλά και της ανάδυσης μιας βιαίας ακροδεξιάς, μπορεί να έχει τις ιδιορρυθμίες του, αλλά δεν παύει να είναι μια πιθανότητα που δεν βολεύει την ευρωπαϊκή προσπάθεια, σε αυτό το στάδιο. Ο στόχος, από την οπτική των Βρυξελών, φαίνεται να είναι η εκτόνωση της έντασης, αλλά και η διατήρηση της Ελλάδας στο ευρώ, για το αμέσως επόμενο διάστημα, ώστε να δημιουργηθούν ισορροπίες, τουλάχιστον, στην υπόλοιπη Ευρώπη, μέχρι την ελληνική έξοδο, σε περίπτωση που αυτή γίνει αναπόφευκτη.

Ρωσία: έχουμε το δικό μας club

Μετά την συνάντηση του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Άπω Ανατολή, APEC, ο Πούτιν έκανε δυο ενδιαφέρουσες δηλώσεις: από την μια, ανέδειξε την χώρα του ως ενδιάμεσο της Ευρώπης και της Ασίας, ενώ σε μια πρώτη απάντηση στην προσπάθεια μερικών στις Βρυξέλλες να ερευνήσουν την Gazprom, την κρατική εταιρεία ενέργειας, η οποία ελέγχει την εξόρυξη φυσικού αερίου στην Ευρώπη, δήλωσε ότι η Ρωσία δεν θα επιχορηγήσει τις σπατάλες και «τις υποσχέσεις» των ευρωπαίων.
http://rt.com/news/putin-eastern-europe-alimentation-695/

Η διαμάχη με την Gazprom έχει προϊστορία.
http://rt.com/business/news/gazprom-eu-antitrust-probe-402/
http://rt.com/business/news/nord-stream-gas-nel-633/

Η Ρωσία σε μια προσπάθεια να αποφύγει τις συνεχείς διαμάχες με την Ουκρανία, έστω και αν η παρούσα κυβέρνησή της είναι σχετικά φιλορωσική, δημιούργησε τον αγωγό North Stream, για την προμήθεια της κεντρικής Ευρώπης παρακάμπτοντας την Ουκρανία, ενώ στο νότο ο ρωσικός South Stream φαίνεται να κερδίζει κατά κράτος τον Nabucco, τον οποίο προτιμούσε η Δύση. Σε αυτό το πλαίσιο, έγινε, αρχικά, μια προσπάθεια να υποχρεωθεί η Gazprom να διαθέτει τους αγωγούς της και για άλλους παραγωγούς. Φαίνεται ότι εκείνη η απόπειρα δεν απέδωσε, όποτε η Ε.Ε. επανήλθε, κατηγορώντας τη ρωσική εταιρεία για την μέθοδο καθορισμού των τιμών - η Gazprom ρυθμίζει τις τιμές με βάση τις διεθνείς τάσεις στο πετρέλαιο. Ο εμφανής στόχος είναι να μειωθεί ή να ελεγχθεί η τιμή του φυσικού αερίου – ενός αγαθού το οποίο η Ευρώπη δεν ελέγχει. Ο Πούτιν ήταν δεικτικός, υπενθυμίζοντας τη δεκαετία του 90, όταν η Ε.Ε. όταν η δυτική Ευρώπη έντασσε τις χώρες της ανατολικής με υποσχέσεις για επιχορηγήσεις και συντήρηση τους. Αφού υπενθύμισε ότι η Ρωσία, ως σοβιετική ένωση επιχορηγούσε την παροχή ενεργείας στην ανατολική Ευρώπη, υπέδειξε, σχεδόν με ειρωνεία, ότι τώρα πια η Ρωσία απλώς ακολουθούσε τις διεθνείς τάσεις και τιμές.
Και γυρίζοντας στην Μόσχα, υπέγραψε διάταγμα που απαγορεύει σε κρατικές εταιρείες να μοιράζονται έγγραφα για εσωτερικά τους θέματα με ξένους – μπλοκάροντας έμμεσα τη διαδικασία από τις Βρυξέλες.

Ως δείγμα του νέου τόνου και ρολού της Ρωσίας, ο Μεντβιέτεφ κάλεσε τη Μολδαβία, μετά από συνάντηση με τον ηγέτη της χωράς, να ενταχθεί στην Ευρωασιατική Ένωση, στην οποία συμμετέχουν ήδη η Ρωσία, η Λευκορωσία και το Καζακστάν. Είναι το νέο αναδυόμενο μπλοκ στο ευρωασιατικό χώρο, με ενεργειακά αποθέματα το οποίο διεκδικεί ότι θα οικοδομήσει μια «νέα οικονομία της γνώσης» -αυτό φαίνεται να είναι και το νέο μοντέλο που εισηγείται η ρωσική ηγεσία- πάνω στην τεχνολογική-μορφωτική υποδομή της ΕΣΣΔ.

Και ήδη η επιρροή του μπλοκ δεν είναι αμελητέα – όπως δείχνουν και οι ανησυχίες στις Βρυξέλες, αλλά και η άνεση της προσφοράς του Μεντβιέτεφ.

Asia Rising: αλλού ξηλώνουν το κράτος ευημερίας και αλλού το στήνουν – και άλλα νέα από το νέο κέντρο της παγκόσμιας παράγωγης

Ίσως το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα των αλλαγών στην κατανομή της παγκόσμιας οικονομικής δύναμης και πλούτου, είναι η διαφορετική στάση απέναντι στο κράτος ευημερίας. Ενώ στην Δύση, οπού αναδύθηκε αυτό το πλαίσιο ταξικού συμβιβασμού, παρατηρείται μια προσπάθεια για περιορισμό του με βάση το «κόστος του», στην Ασία η κίνηση είναι εντυπωσιακά διαφορετική – εκεί οικοδομείται, για πρώτη φόρα, ένα είδος κράτους ευημερίας για τους πολίτες. Κάτι που εκφράζει και το προς τα πού κινούνται τα εισοδήματα της παγκόσμιας οικονομίας – και τώρα ως τάση και στο μέλλον ως δυναμική.

Σχόλιο από τον Economist για το φαινόμενο:

«*Είναι δύσκολο να κατανοηθεί με βάση τις υπάρχουσες αντιλήψεις, η ταχύτητα και το μέγεθος της αλλαγής. Τον περασμένο Οκτώβριο, η κυβέρνηση της Ινδονήσιας υποσχέθηκε να προμηθεύσει σε όλους τους πολίτες της, ασφάλεια υγείας μέχρι το 2014….Σε μόλις δύο χρόνια, η Κίνα έχει επεκτείνει την συνταξιοδοτική κάλυψη σε επιπλέον 240 εκατομμύρια αγρότες, πολύ περισσότερους από όσους καλύπτουν οι κοινωνικές ασφαλίσεις στις ΗΠΑ. Πριν λίγα χρόνια, σχεδόν το 80% των ανθρώπων στον αγροτικό τομέα της Κίνας, δεν είχαν ασφάλεια υγείας. Τώρα έχουν όλοι. Στην Ινδία, περίπου 40 εκατομμύρια νοικοκυριά ευνοήθηκαν από ένα κυβερνητικό πρόγραμμα που*

προσφέρει 100 μέρες εργασίας το χρόνο με μίνιμουμ μισθό και το κράτος έχει επεκτείνει την ασφάλεια υγείας, σε 110 εκατομμύρια φτωχούς, περισσότερο από τους διπλάσιους αμερικανούς, οι όποιοι δεν έχουν ασφάλεια υγείας.»
Αν αυτά τα έγραφε ένας μαοϊκός, θα έμοιαζαν με προπαγάνδα – αλλά εδώ πρόκειται για αναφορά του κατεξοχήν περιοδικού του βρετανικού κεφαλαίου.

Βέβαια, η άνοδος, συνοδεύεται και από **διαμάχες – εσωτερικές της περιοχής οι οποίες αναδύονται και εξωτερικές που λειτουργούν ως παρεμβάσεις**. Στο εσωτερικό της περιοχής, οι πιο έντονες διαμάχες αφορούν την Κίνα και την Ιαπωνία. Πριν λίγους μήνες, η Ιαπωνία βρέθηκε σε διαμάχη με την Ν. Κορέα για μερικά νησιά. Τώρα, ζήτημα βραχονησίδων αναδύθηκε και ανάμεσα στην Κίνα και στην Ιαπωνία. Πίσω από τις διεκδικήσεις, βρίσκονται οικονομικά συμφέροντα, αλλά και γεωπολιτικές τάσεις. Η περιοχή των βραχονησίδων της πρόσφατης διαμάχης, θεωρείται ότι έχει ενεργειακά αποθέματα, άρα εκτός από θέμα «ιστορικό και εθνικό» είναι, σαφώς και οικονομικό. Υπάρχει, όμως και μια διαμάχη για τον ρολό των κρατών στην περιοχή. Η άνοδος της Κίνας και των διεκδικήσεων της στη νότια θάλασσα, έχουν προκαλέσει την δυσφορία του Βιετνάμ και των Φιλιππινών, οι οποίες μάλιστα προσπάθησαν να απομονώσουν την Κίνα χωρίς αποτέλεσμα, αφού η αναδυόμενη υπερδύναμη έχει την στήριξη του Λαός, της Καμπάνιας και της Μυανμάρ. Οι ΗΠΑ προσπάθησαν να παρέμβουν στην διαμάχη - τώρα σε συμμαχία με το Βιετνάμ - δημιουργώντας εσωτερικά ρήγματα στην περιοχή. Η ψυχρή υποδοχή της Κλίντον στο Πεκίνο ήταν χαρακτηριστική – και όπως έγραψε και ένας σχολιαστής «αν προκύψει κρίση στην περιοχή, ένα άτομο που δεν πρέπει να στείλουν οι ΗΠΑ είναι η κ. Κλίντον».
http://www.counterpunch.org/2012/09/11/hillarys-strained-swan-song-in-china/

Η μεγάλη διαμάχη βέβαια γίνεται μεταξύ Ιαπωνίας και Κίνας. Πίσω από την εκστρατεία για τις βραχονησίδες, βρίσκεται ο κυβερνήτης του Τόκυο, ένας εκπρόσωπος των εθνικιστών. Θα μπορούσε, βέβαια, κάποιος να παραβλέψει την ιδεολογία ως απλό πρόσχημα. Όμως, οι θέσεις του κυβερνήτη εκφράζουν και μια τάση της ιαπωνικής δεξιάς, η οποία πιστεύει ότι ήρθε ο καιρός η Ιαπωνία να ξεπεράσει την ήττα στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και να επανεξοπλιστεί. Και εδώ η αναφορά καταδεικνύει ξεκάθαρα στην απόκτηση

πυρηνικών οπλών. Οπότε το ζήτημα της πυρηνικής ενέργειας, θα είναι και νευραλγικό στην εσωτερική πολιτική της Ιαπωνίας – αλλά και της περιοχής. Εδώ το ζήτημα των εξωτερικών παρεμβάσεων εκ μέρους των αμερικανών, γίνεται περίπλοκο και αντιφατικό. Η αμερικανική παρουσία και στρατιωτική ηγεμονία της Ιαπωνίας εξασφαλίζει τον μη επανεξοπλισμό - αν και η Ιαπωνία έχει τα υλικά και την τεχνογνωσία για να παράγει πυρηνικά όπλα οπότε θέλει - και σε αυτό το πλαίσιο, η παρουσία των αμερικανών στην Ιαπωνία ευκολύνει το Πεκίνο, το οποίο δεν θα ήθελε να βρεθεί σε μια κούρσα εξοπλισμών. Ο ιαπωνικός εθνικισμός, όμως, δεν στρέφεται μόνο εναντίον της Κίνας – στο βάθος υποβόσκει και ένα αίτημα αυτονόμησης από τις ΗΠΑ. Σε αυτό το πλαίσιο, οι κινήσεις των ΗΠΑ φαίνεται να βρίσκονται σε μια κινούμενη άμμο, αφού ο κάθε παίκτης στην περιοχή θα ήθελε μεν να τους χρησιμοποιήσει, αφού βρίσκονται ακόμα εκεί, αλλά ταυτόχρονα όλοι ετοιμάζονται και για τη μείωση της παρουσίας τους.

Στο εσωτερικό της Κίνας, οι **εκλογές στο Χονγκ Κονγκ**, ευνόησαν τα κόμματα που υποστηρίζουν τις σχέσεις με το Πεκίνο. Η αντιπολίτευση είχε κινητοποιηθεί έντονα τον τελευταία καιρό ενάντια σε ένα μάθημα στα σχολεία, για τον «κινέζικο πατριωτισμό», το οποίο κατηγορήθηκε ότι ήταν προπαγανδιστικό – και προφανώς αμφισβητούσε έμμεσα και την αυτονομία της περιοχής. Οι κινητοποιήσεις ήταν μεν επιτυχείς, γιατί αποσύρθηκε το μάθημα, όμως η αντιπολίτευση δεν τα πήγε καλά στις εκλογές. Μπορεί τα κόμματα που υποστηρίζουν το Πεκίνο να ευνοήθηκαν και από την διαμάχη με τον Ιαπωνία - υπήρχε μια διέγερση του κινεζικού πατριωτισμού γενικά - αλλά δυτικοί ανταποκριτές απέδωσαν την ήττα και στην πολυδιάσπαση της αντιπολίτευσης. Αξίζει λ.χ. να σκεφτεί κάποιος ότι ενώ σαφώς μερικοί στην αντιπολίτευση είναι φιλοδυτικοί, στο Χονγκ Κονγκ υπήρχε και κίνημα occupy και η εκδίωξη των ακτιβιστών από τον χώρο έξω από μια τράπεζα έγινε μόλις πρόσφατα.

Μέση Ανατολή: το blowback στη Λιβύη, το νέο τοπικό «κουαρτέτο», και οι προβληματικές ειδήσεις για την συριακή ένοπλη αντιπολίτευση

Η δολοφονία του αμερικανού πρέσβη στη Βεγγάζη, είχε και τα στοιχειά ενός είδους δικαίωσης της θεωρίας του blowback: οι ΗΠΑ πληρώνουν για ακόμα μια φόρα τις προηγούμενες κινήσεις τους. Οι εικόνες από τη Βεγγάζη θύμιζαν εικόνες από την Σύρτη, όταν δολοφονήθηκε ο Καντάφι. Δεν υπήρχαν, βέβαια, αεροπλάνα το ΝΑΤΟ να βομβαρδίζουν και ο αμερικανός πρέσβης, αντί να καθοδηγεί την επίθεση, πέθανε εγκλωβισμένος μέσα στο αυτοκίνητο του, χωρίς να μπορεί να διαφύγει.

Η αφορμή για την έκρηξη στην Βεγγάζη, ήταν μια ταινία που έκανε ένας αμερικανός παπάς ε την οποία ειρωνεύεται τον Μωάμεθ. Ωστόσο, έχουν αρκετές επιθέσεις ενάντια σε δυτικούς στόχους τους τελευταίους μήνες και στην Βεγγάζη και την Τρίπολη. Έτσι, ενώ οι διαδηλώσεις στο Κάιρο αλλά και στην Τυνησία ήταν έντονες, στην Βεγγάζη πήραν την μορφή επίθεσης με όλμους και ρουκέτες. Και μάλιστα στην επέτειο της 11[ης] Σεπτεμβρίου. Οι αναφορές για τους συμμετέχοντες αναφέρονταν σε ισλαμιστές – τα ίδια ακριβώς άτομα και ομάδες που επιχορηγούσαν οι ΗΠΑ για να ανατρέψουν τον Καντάφι. Βέβαια, η τοπική διοίκηση κατηγόρησε μετά από δευτέρες σκέψεις του οπαδούς του Καντάφι και το Euronews το μετέφερε πειθήνια στον τίτλο της είδησης. Η δύναμη της συνήθειας. Το ότι υπάρχουν οπαδοί του Καντάφι σε όλη την Λιβύη και στην Βεγγάζη είναι δεδομένο. Αλλά, ακριβώς, γιατί η Βεγγάζη ήταν η πόλη, που έγιναν τα πρώτα πογκρόμ ενάντια στους κανταφικούς, η πιθανότητα να είχαν την άνεση να επιτεθούν στο κέντρο της Βεγγάζης για ώρες, φαίνεται κάπως απίθανη. Το να συμμετέχουν γενικώς ή να το απήλαυσαν είναι άλλο ζήτημα. Το πιο πιθανό είναι ότι οι ισλαμιστές ξεκίνησαν την επίθεση, η οποία εξελίχτηκε σε ένα είδος μάχης – όπως γίνεται και αλλού στην Λιβύη με τις συμμορίες που υποστήριζε το ΝΑΤΟ.

Υπάρχει, βέβαια, και η θεωρία της συνομωσίας – ήδη οι αμερικανοί έστειλαν μια ομάδα πεζοναυτών στην Λιβύη. Οπότε, η εκμετάλλευση του γεγονότος για ξεκαθάρισμα λογαριασμών ανάμεσα σε αμερικανούς και ισλαμιστές, ίσως να πλησιάζει – οπότε η Λιβύη θα μπορούσε να κοιτάζει και προς το μοντέλο Σομαλίας. Αλλά, βέβαια, υπάρχει και η Συρία, όπου οι δολοφόνοι του

αμερικανού πρέσβη είναι ακόμα σύμμαχοι και χρήσιμοι για την αμερικανική εξωτερική πολιτική.

Στην Συρία, οι ειδήσεις από το Χαλέπι δεν βοηθούν την αντιπολίτευση. Ένας γάλλος γιατρός που πήγε να βοηθήσει στην περίθαλψη των ενόπλων, παραδέχτηκε ότι οι μισοί από τους άντρες που είδε ήταν μη-σύριοι των οποίων ο στόχος είναι η εφαρμογή του νομού της σαρίας. Ήδη, έχει μετατοπιστεί και ο Φισκ, ο οποίος στήριζε την αντιπολίτευση και τους ενόπλους – στα πρόσφατα κείμενα του , ιδιαίτερα για το Χαλέπι, είναι σαφής ότι ο τοπικός πληθυσμός έβλεπε τους ενόπλους της αντιπολίτευσης, ως ξένους που προκαλούν καταστροφή.
Και σαν να μην έφτανε η μαρτυρία του γιατρού, εμφανίστηκε και ένα βίντεο, το οποίο δείχνει γύρω στους 20 σύριους στρατιώτες να εκτελούνται από τους ενόπλους της αντιπολίτευσης. Ήδη τέτοια βίντεο με πιο φρικιαστικές εικόνες εκτέλεσης και αποκεφαλισμών υπήρξαν από πριν – αλλά αύτη την φορά το βίντεο έφτασε και στα δυτικά ΜΜΕ, τα οποία το πρόβαλαν με πρωτοφανείς επιφυλάξεις – όταν συγκριτικά μετέδιδαν τα βίντεο του ιδρύματος - «παρατηρητηρίου»- της αντιπολίτευσης στο Λονδίνο, οι επιφυλάξεις ήταν σαφώς λίγες. Το πιο πιθανό, είναι ότι αυτά τα βίντεο τρόμου, τα ετοιμάζουν οι ίδιοι οι ισλαμιστές που ελέγχουν πια τους ενόπλους. Και φαίνεται ότι αυτή η μηχανή προπαγάνδας ελέγχεται ή είναι επηρεασμένη από την Αλ Κάιντα στο Ιράκ και τις τακτικές του Ζαρκάουι, ο οποίος ειδικευόταν σε θεαματικές σκηνές βίας – ως είδος εκφοβισμού.

Στο πολιτικό πεδίο, ο μεγάλος κερδισμένος των προηγούμενων βδομάδων, ήταν σαφώς το Ιράν, το οποίο φιλοξένησε την Σύνοδο των Αδεσμεύτων και όχι μόνο έσπασε την απομόνωση που προσπαθούσαν να επιβάλουν οι δυτικοί, αλλά εμφανίστηκε και ως ευρύτερο παγκόσμιος και περιφερειακός γεωπολιτικός παίκτης. Μέσα σ’ αυτά τα πλαίσια, έχει συσταθεί ένα τοπικό κουαρτέτο με πρωτοβουλία της Αιγύπτου, το οποίο περιλαμβάνει την Αίγυπτο το Ιράν την Τουρκία και την Σαουδική Αραβία. Από την πρώτη συνάντηση, το Ιράν ζήτησε την διεύρυνση με την συμμετοχή του Ιράκ και της Βενεζουέλας – διευρύνοντας το θέμα, τόσο προς φιλο-αραβικά καθεστώτα, όσο και προς τον Νότο ευρύτερα.

Ανάμεσα στους φιλοδυτικούς της περιοχής, κυκλοφορούν **φήμες για απολογία του Ισραήλ προς την Τουρκία**, για να κλείσει η διαμάχη.
Ήδη η Τουρκία έχει αρκετά ανοικτά μέτωπα με τη διεύρυνση της κουρδικής εξέγερσης, αλλά και το γεγονός ότι για πρώτη φορά ο Ερντογάν στηρίζει μια μειοψηφική θέση – με βάση τα δεδομένα του κουρδικού, αλλά και της κατάστασης στα σύνορα και την δυσφορία για την ταύτιση της Αγκύρας με την Δύση, αλλά και τους φανατικούς ισλαμιστές, ένα εντυπωσιακό 67% διαφωνεί με την στάση της χώρας στην Συρία.

Σπόντες

- **Μια ξεκάθαρη δήλωση για την έρευνα στις τράπεζες:** στις 12 Σεπτεμβρίου και ενώ η υποστήριξη προς την έρευνα δηλωνόταν σχεδόν από όλους, υπήρχε ταυτόχρονα και μια έμμεση προσπάθεια, από μερικούς να υπονομευτεί η έρευνα. Το ακόλουθο σχόλιο δημοσιεύτηκε στον Φιλελεύθερο με την υπογραφή Θ.Θ. -μάλλον ανήκει στην δημοσιογράφο του οικονομικού Φιλελευθέρου με τα σχετικά αρχικά. Είναι ίσως η πιο σαφής κατάθεση των δεδομένων: ***«Ανάγκη Διαφάνειας:*** *Όσο και αν ο πολιτικός κόσμος εκφράζει ενδοιασμούς για την ανεξάρτητη έρευνα που διέταξε η Κεντρική Τράπεζα σε σχέση με τα προβλήματα του τραπεζιτικού συστήματος, αυτό δεν αλλάζει το αποτέλεσμα.* ***Οι φορολογούμενοι θα πρέπει να ξέρουν τα λάθη ποιων ανθρώπων θα πληρώσουν με δισεκατομμύρια και ποιοι έχουν οδηγήσει τις τράπεζες στο χειρότερο ιστορικό σημείο. Αν οι πολιτικοί δεν εμπιστεύονται το διεθνή οίκο που έχει επιλέξει η Κεντρική, τότε γιατί πρέπει να εμπιστευτούμε έρευνες με κυπριακό χρώμα που μπορεί να είναι και κατευθυνόμενες; Δηλαδή η Βουλή θα έκανε καλύτερη δουλειά χωρίς να έχει γνώση του αντικειμένου;*** *Θα περίμενε κάποιος οι ανεξάρτητες έρευνες από διεθνείς οίκους να επιβραβεύονται και όχι να υπονομεύονται, επειδή δεν υπάρχουν ούτε φιλίες ούτε αντιπάθειες από τους ερευνωντες.»*

- **Τελικά τί έγινε με τους σκληρούς δίσκους**; Τους επίστρεψε ο Ορφανίδης ή ακόμα καμώνεται ότι τάχα μου τον ανησυχεί ότι θα δουν τα προσωπικά του; Τί έβλεπε τέλος πάντων στο ίντερνετ; Και όσοι τον υποστήριζαν κάποτε, δεν έχουν τίποτε να πουν για αύτη την υφαρπαγή δημόσιας περιουσίας;
- **Πάντως ο Μαλάς θα πρέπει να είναι προετοιμασμένος ότι οι τηλεοράσεις θα το αντιμετωπίσουν αρνητικά**. Η στάση της Κενεβέζου ήταν εκφραστική – αν και αναμενόμενη. Το να παίρνεις ένα υπερβολικό μισθό χωρίς να υπάρχει τεκμήριο ότι κάνεις κάτι καλύτερο -για την τηλεθέαση ή οτιδήποτε άλλο- από συνάδελφούς σου, είναι προφανώς ένα κίνητρο να προσπαθεί καποιος/α να διατηρεί κάποιον αδελφό η οικογενειακή σχέση στην πολιτική. Αν η μισθοί καθορίζονται από την οικογενειακή σχέση, τότε η δεοντολογία θα σταθεί εμπόδιο; Απλά λίγο τακτ Αιμιλία. Να μην φαίνεται τόσο έντονα η προσπάθεια - γιατί όλοι ξέρουν. Από εκεί και περά, ο Αντένα δεν είναι θέμα συζήτησης, θα κάνει προπαγάνδα όπως μπορεί, το Μέγα προσπαθεί ακόμα, αλλά όταν σφίξει τα λουριά ο αρχιεπίσκοπος θα υμνήσουν τον κύριο, ενώ το Σίγμα που μερικές φορές προσπαθεί, όταν παρόν είναι ο Τσουρούλης είναι φανερό ότι δεν μπορείς να περιμένεις και από στέλεχος κόμματος να είναι αμερόληπτο.
- **Επιστροφή στις ρίζες του ποδοσφαίρου**: οι ειδήσεις της εβδομάδας για το ποδόσφαιρο είχαν μια ενδιαφέρουσα χροιά νοσταλγίας. Στην Ομόνοια αποφάσισαν να επιστρέψουν στο «λαό» για αυτοχρηματοδοτηθούν, ενώ στο ΑΠΟΕΛ ξέσπασε διαμάχη για το οικονομικό που ξαναέφερε την επιφάνεια το «σωματείο» – ποιός υπογράφει, ποιός παίρνει κλπ. Κάτι θύμισε από Ανόρθωση. Οι εμπλεκόμενοι είναι επίσης ενδιαφέροντες: Ο κ. Τριανταφυλλίδης ο όποιος ήταν πρόεδρος όταν έγινε και η εταιρεία παραδέχτηκε ότι έχει δίκαιο το σωματείο να ζητά να υπογράφει, αλλά είπε.. δεν το έκανε μέχρι τώρα. So? που θα έλεγαν και άγγλοι. Ο Κουτσοκούμνης, επίσης παράγοντας του ΑΠΟΕΛ, αλλά σε ρόλο προέδρου της ΚΟΠ, προσπάθησε να ευνοήσει την εταιρεία αρνούμενος σαν ΚΟΠ να πάρει θέση. Μα αν τα έγγραφα κ. Κουτσοκούμνη λένε ότι πρέπει να

υπογραφούν; Εξαρτάται βέβαια, αν είναι μέλος του σωματείου ή μέτοχος της εταιρείας. Και οι ομονοιάτες κοιτούν και δεν θέλουν την λέξη «εταιρεία».

- **Ποιοί αγοράζουν μετοχές και γιατί;** Αν δεν το πήρατε χαμπάρι το ΧΑΚ ανεβαίνει εντυπωσιακά το Σεπτέμβριο. Ποιός αγοράζει μετοχές και ιδιαίτερα των τραπεζών; Ντόπιοι, ξένοι; Έχει φτάσει στον πάτο η ιστορία ή είναι μια νέα φούσκα. Θα δείξει – και θα αποκαλύψει τί κυκλοφορά σαν φήμη.
- **Ακροδεξιές αιχμές για Αναστασιάδη και η ρητορική τους:** Στην Λεμεσό κυκλοφορεί ένα φυλλάδιο το Χ. Αριστείδου ενάντια στην υποψηφιότητα Αναστασιάδη. Το φυλλάδιο εκφράζει μια μερίδα του ακροδεξιού λόγου, η οποία φαίνεται ότι θα διαφοροποιηθεί. Τρία αξιοσημείωτα στοιχεία: η ρητορική αυτής της πτέρυγας της ακροδεξιάς θεωρεί ότι υπάρχει μια συνομωσία «τουρκο-εβραϊκή». Σε αυτό, υπάρχει συνέπεια όσο και αν οι αναφορές μοιάζουν σχεδόν μυστικιστικές. Ο κ. Αριστείδου θεωρεί το σκηνικό με την Χουριέτ στημένο από τον Αναστασιάδη. Αν ήταν έτσι δεν του βγήκε, αλλά μια ενδιαφέρουσα σκέψη για τις πρακτικές των πολιτικών. Μετά από μια σειρά προσωπικών επιθέσεων στον κ. Αναστασιάδη, το φυλλάδιο καταλήγει με αναφορές στην σχέση του πατέρα του με την ΕΟΚΑ Β και το πραξικόπημα. Σε σχέση με τον ακροδεξιό λόγο, το ενδιαφέρον είναι η αποστασιοποίηση από την ΕΟΚΑ Β.
- **Παρεμβάσεις:** Πάντως στην Λεμεσό, άρχισαν να γίνονται «παρεμβάσεις» πάνω σε ακροδεξιά συνθήματα που εμφανίστηκαν τις τελευταίες εβδομάδες. Το «κάτω το κεφάλαιο και οι τραπεζίτες» δεν είναι άσχημο, αλλά η ουρά πάει αλλού. Κουβαλάτε και ένα σπρέι μαζί σας. Μπορεί να χρειαστεί.
- **Όχι άλλο «Περδίκη»:** Όταν θα γίνει **η συνάντηση των πολιτικών αρχηγών για την οικονομία**, θα είναι συνάντηση ουσίας ή απλώς προεκλογική φιέστα; Δηλαδή, ας πούμε, υπάρχει περίπτωση ο Περδίκης να περιμένει να βγει για να κάνει δήλωση ή θα στέλλει sms στα κανάλια; Και όταν βγει θα αντέξει να σκεφτεί ή θα κάνει απλώς πρόβα για την πόζα της «15 λεπτών δημοσιότητας» που έχει

καταντήσει σήριαλ επαναλήψεων. Αν είναι το δεύτερο, και επειδή πληρώνουμε ως πολίτες, ας μην την κάμουν. Αν θα συζητήσουν σοβαρά, τότε θα ακούσουμε. Και τον Περδίκη. Να δούμε και αν η παράδοση της συναίνεσης μπορεί να λειτουργήσει και σήμερα, αλλά και αν υπάρχει και απόθεμα σοβαρότητας.

- **Γιατί τόσος πανικός να μην πάει το μνημόνιο στις εκλογές**; Αν η κυβέρνηση διαπραγματευτεί και φτάσει σε ένα σημείο που συμφωνεί ή διαφωνεί με την τρόικα - όταν ξεκαθαρίσει και το ευρωπαϊκό τοπίο - γιατί είναι κακή ιδέα να πάει η εισήγηση για μνημόνιο ή οποιεσδήποτε άλλες εισηγήσεις σε εκλογές; Αν βρεθεί σημείο συναίνεσης και σύγκλισης καλώς. Αν όχι τότε να πάει κάθε υποψήφιος, μαζί με τα κόμματα που τον στηρίζουν, στο κόσμο και να πει τις εισηγήσεις του. Διότι το σκηνικό λ.χ. μερικών να θέλουν «μέτρα ανάπτυξης» αλλά να μην συνηγορούν, από το 2010, στην φορολόγηση του πλούτου -η έστω να εισηγούνται κάποια πηγή εισοδήματος που θα χρηματοδοτήσει τα μέτρα ανάπτυξης- είναι μια αντίφαση που καλύπτεται από τα ΜΜΕ, αλλά είναι μαθηματικά εκεί. Και προφανώς δεν είναι πια «αμαρτία» η εισήγηση για φορολόγηση του πλούτου – έτσι φαίνεται και στην Ευρώπη.
- **Σύμφωνα με στοιχεία που διέρρευσαν το μεγάλο χάσμα στα δημόσια έξοδα έχει την ρίζα του σε αναπροσαρμογές κλιμάκων το 2002**. Και ο Συναγερμός διαμαρτύρεται; Η θυμήθηκε την τότε προεκλογική;

Ακόμα δεν έχει αρθρωθεί το αίτημα για αύξηση του εταιρικού φόρου. Οκ δεν θέλουν οι δικηγόροι οι ελεγκτές κλπ. Πόσες σοβαρές εταιρείες έχουμε που θα αποσυρθούν για 1 η 2% αύξηση; Και γιατί είναι εκτός συζήτησης το θέμα;

Κινήματα..

ΔΕΝ ΞΕΧΝΩ

Την ταξική κατανομή του Πλούτου

Και ποιοί δεν πληρώνουν φόρους

Συνάντηση των

Συμβουλίων Ειρήνης Κύπρου-Ελλάδας-Τουρκίας

Το Παγκύπριο Συμβούλιο Ειρήνης φιλοξενεί την τριμερή συνάντηση των Κινημάτων Ειρήνης Κύπρου, Ελλάδας και Τουρκία υπό το σύνθημα «Ζήτω η φιλία των λαών, ένας είναι ο εχθρός ο ιμπεριαλισμός». Η συνάντηση, η οποία τελεί υπό την αιγίδα του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης, θα πραγματοποιηθεί στις 21 και 22 Σεπτεμβρίου 2012 στη Λευκωσία. Οι εκδηλώσεις της συνάντησης θα αρχίσουν την Παρασκευή 21 Σεπτεμβρίου, στις 18:00 με συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από την Υπάτη Αρμοστεία της Μ. Βρετανίας, όπου θα επιδοθεί ψήφισμα για αποχώρηση των στρατιωτικών βάσεων από το νησί. Θα ακολουθήσει πορεία που θα καταλήξει στο δημόσιο κήπο Λευκωσίας και θα πραγματοποιηθεί καλλιτεχνική εκδήλωση με καλλιτέχνες από την Κύπρο και την Τουρκία. Το Σάββατο, 22 Σεπτεμβρίου, θα πραγματοποιηθεί στις 10 το πρωί, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Πύλης Αμμοχώστου ημερίδα με θέμα «Ιμπεριαλιστικοί σχεδιασμοί και ο αγώνας των λαών για ειρήνη στην περιοχή της Μεσογείου και της ευρύτερης Μέσης

Ανατολής.», με εισηγητές από το Παγκύπριο Συμβούλιο Ειρήνης, την Τουρκική Επιτροπή Ειρήνης, το Παγκόσμιο Συμβούλιο Ειρήνης, το Συριακό Συμβούλιο Ειρήνης και την Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη.

http://koinipatridaortakvatan.blogspot.com/2012/09/bars-cagrs.html

GRAFFITI - ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ ΤΟΙΧΟΥ

Μνημονιακές Τράπεζες

Δελτίο Τύπου,
ΕΡΑΣ [Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση],

ΟΧΙ στο μνημόνιο

Αισθήματα οργής προκαλούν στον κυπριακό λαό τα μέτρα που προτείνει η Τρόικα προκειμένου να συγκατανεύσει στην παραχώρηση δανείου προς την κυπριακή κυβέρνηση.

Παρά το ότι τα μέτρα που έχουν δημοσιοποιηθεί προήλθαν από ανεπίσημες διαρροές προς τον τύπο και επομένως υπάρχουν αμφιβολίες και στο περιεχόμενο τους και στην πληρότητα τους είναι σωστό κόμματα και οργανώσεις να πάρουν θέση και ειδικά όσοι θέλουν να στηρίξουν τον κόσμο της εργασίας πρέπει να ορθώσουν ανάστημα. Πρόκειται για μέτρα που φορτώνουν την οικονομική κρίση στον λαό, μέσω μειώσεων μισθών, ΑΤΑ, 13ου, επιδομάτων, συντάξεων κλπ και αύξηση των φόρων. Η φορολόγηση του πλούτου είναι απειροελάχιστη ενώ προτάσσονται διάφορες περικοπές σε υψηλόβαθμους του δημοσίου οι οποίες είναι θεμιτές αλλά αφορούν ελάχιστες δεκάδες ανθρώπων και η προβολή τους αποσκοπεί στη συγκάλυψη του αντιλαϊκού, σε βαθμό εξόντωσης, εκκολαπτόμενου μνημονίου.

Η ΕΡΑΣ τάσσεται ανεπιφύλαχτα ενάντια στην υπογραφή ενός τέτοιου μνημονίου. Όπως έχουμε κατ' επανάληψη δηλώσει η πολιτική των μνημονίων της Τρόικας οδηγεί την οικονομία σε ύφεση και την κοινωνία σε φτωχοποίηση.

Ταυτόχρονα εγκλωβίζει τις νέες γενιές σε ένα καθεστώς διεθνούς τοκογλυφίας από το οποίο είναι πάρα πολύ δύσκολο να αποδράσουν.

Η ΕΡΑΣ θεωρεί ότι υπάρχει στην Κύπρο συσσωρευμένος πλούτος ο οποίος μάλιστα δημιουργήθηκε κάτω από ένα καθεστώς μόνιμης και νόμιμης υποφορολόγησης των κερδών. Υπάρχει ακόμα χρόνος να χρηματοδοτηθούν τα ελλείμματα, μεταξύ άλλων, μέσα από την φορολόγηση του πλούτου και της μεγάλης ιδιοκτησίας. Είμαστε βέβαιοι ότι ακόμα και αυτή η εμφανιζόμενη ως κυβερνώσα και παντοδύναμη Βουλή θα βρεθεί στη θέση μιας σχεδόν ανύπαρκτης μειοψηφίας αν η Αριστερά αποτολμήσει να προτείνει μέτρα μιας δίκαιης κατανομής των βαρών της κρίσης σύμφωνα με την περιουσία του καθ' ενός.

Δεν είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτή αμαχητί μια τόσο ξεδιάντροπη πολιτική εκμετάλλευσης των μισθωτών που οδηγεί την κοινωνία πίσω ξανά στο 1974.

Η Επιτροπή για μια Ριζοσπαστική Αριστερή Συσπείρωση (ΕΡΑΣ) συστάθηκε από ανθρώπους που αποφάσισαν σε αυτή τη συγκυρία να συνεργαστούν ισότιμα, με αλληλοσεβασμό και αλληλοδέσμευση στη βάση ενός κοινού παρονομαστή και να συγκροτήσουν μια κίνηση παρέβασης με στόχο μια πιο συστηματική, διευρυμένη και αποτελεσματική πολιτική δράση. [erascy.blogspot.com]